

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 7. januar 2014

om et forslag til en forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter

(CON/2014/2)

(2014/C 113/01)

Indledning og retsgrundlag

Den Europæiske Centralbank (ECB) modtog den 18. oktober 2013 og den 28. oktober 2013 en anmodning fra henholdsvis Rådet og Europa-Parlamentet om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter⁽¹⁾ (herefter »forordningsforslaget«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forordningsforslaget indeholder bestemmelser, der påvirker Det Europæiske System af Centralbankers bidrag til den smidige gennemførelse af politikker vedrørende det finansielle systems stabilitet, som anført i traktatens artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

1. Forordningsforslagets formål

- 1.1. Med forordningsforslaget indføres der en fælles EU-retlig ramme til regulering af offentliggjorte indeks, der fungerer som benchmarks og bruges som reference for finansielle instrumenter og finansielle kontrakter, såsom realkreditaftaler, eller til at måle investeringsfondes resultater for at sikre deres integritet og nøjagtighed og derved bidrage til det indre markeds funktion, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbruger- og investorbekyttelse⁽²⁾.
- 1.2. Den nye ramme regulerer hele processen for fastsættelse af benchmarks, fra markedsdeltagernes bidrag i form af afgivelse af bud eller andre inputdata, administrationen af og kontrollen med benchmarket, og til videreformidlingen og offentliggørelsen heraf. Nærmere bestemt har forordningsforslaget til formål at gøre benchmarks mere pålidelige og robuste, således at markedsdeltagerne har vanskeligere ved at manipulere dem, og generelt at gøre processen for fastsættelse af benchmarks mere gennemsigtig. Dette søges primært opnået ved at styrke tilsynskontrollen med kvaliteten af og metodologien for, hvorledes inputdata leveres som bidrag til indeks, der kan bruges som benchmark⁽³⁾, og ved at forbedre governance for og kontrollen med de enheder, der administrerer leveringen af benchmarket. I henhold til den foreslåede ordning skal administratorer, som er etableret i Unionen, ansøge den kompetente myndighed i hjemlandet om at blive godkendt⁽⁴⁾. Da funktionen som administrator er central for fastsættelsen af benchmarks og omfatter skøn med hensyn til, hvorledes inputdataene omregnes til et benchmark, skal administratorerne

⁽¹⁾ KOM(2013) 641 endelig.

⁽²⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 1. Anvendelsesområdet for forordningen er bredt og omfatter en lang række benchmarkindeks, herunder alle benchmarks, der bruges som reference for finansielle instrumenter, der er optaget til handel eller handles på et reguleret marked, såsom energi, råvarer og valutaderivater.

⁽³⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 7 og 8.

⁽⁴⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 22. Tilsynsbelagte enheder må således, som det fremgår af artikel 19, kun bruge et benchmark, som er omfattet af forordningsforslaget, hvis det leveres af en administrator, der er godkendt i overensstemmelse med artikel 23 eller registreret i overensstemmelse med artikel 21.

vedtage en adfærdskodeks og sikre, at leveringen af data ikke påvirkes af interessekonflikter⁽⁵⁾. Kommissionen har beføjelse til at træffe afgørelse om, hvilke benchmarks i Unionen, der er »kritiske« og til at vedtage en liste over sådanne benchmarks på EU-plan⁽⁶⁾.

- 1.3. Hvad angår tilsyn og håndhævelse, skal medlemsstaterne i henhold til forordningsforslaget udpege en eller flere myndigheder, der skal være ansvarlige for disse opgaver⁽⁷⁾, og meddele disse til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). For kritiske benchmarks, som med større sandsynlighed har grænseoverskridende konsekvenser, skal den kompetente myndighed for administratoren nedsætte et kollegium af kompetente myndigheder, som omfatter den kompetente myndighed for administratoren, ESMA, de kompetente myndigheder for stillerne og andre kompetente myndigheder, hvor det er berettiget, og fastlægge skriftlige retningslinjer for arbejdet i kollegiet, bl.a. vedrørende den bistand, der skal ydes til den pågældende kompetente myndighed i forbindelse med håndhævelsen af visse foranstaltninger vedrørende obligatoriske bidrag til et kritisk benchmark⁽⁸⁾. Hvis medlemmerne af kollegiet ikke når til enighed om at træffe visse nærmere angivne foranstaltninger⁽⁹⁾, kan den kompetente myndighed for administratoren vedtage en afgørelse herom, under den forudsætning at der gives en udførlig begrundelse for eventuelle afvigelser fra de synspunkter, som de øvrige medlemmer af kollegiet og eventuelt ESMA har fremsat. Hvis de kompetente myndigheder ikke kan opnå enighed om de skriftlige retningslinjer, eller hvis der er uenighed om en truffen foranstaltning, kan ESMA endvidere træffe afgørelse enten på anmodning af et andet medlem af kollegiet eller på eget initiativ i henhold til proceduren om »bindende mægling«⁽¹⁰⁾. Forordningsforslaget indeholder også bestemmelser om, at ESMA skal administrere en ækvivalensordning for benchmarks, der administreres af tredjelande⁽¹¹⁾.
- 1.4. Endvidere supplerer forslaget Kommissionens nylige forslag om at medtage manipulation af benchmarks under definitionen af en strafbar handling, som er underlagt strenge administrative bøder i den nye markedsmisbrugsordning⁽¹²⁾. Set ud fra et internationalt perspektiv kan det konstateres, at forordningsforslaget er i overensstemmelse med principperne for finansielle benchmarks udstedt i juli 2013 af Den Internationale Organisation for Børstilsynsmyndigheder (IOSCO)⁽¹³⁾.

2. Generelle bemærkninger

ECB støtter forordningsforslagets formål om at fastsætte et sæt fælles regler på EU-plan for processen for fastsættelse af benchmarks for finansielle instrumenter⁽¹⁴⁾ og finansielle kontrakter⁽¹⁵⁾ med henblik på at sikre integritet og pålidelighed af de finansielle benchmarks og generelt at beskytte investorerne og forbrugerne. ECB mener, at de lovgivningsmæssige tiltag er begrundede, og at de står i et rimeligt forhold til de mangler, der er blevet identificeret i processen for fastsættelse af benchmarks. Genoprettelsen af de finansielle benchmarks integritet og offentlighedens tillid hertil er så meget desto vigtigere i kølvandet af den seneste påståede manipulation med de vigtigste interbankrentebenchmarks Libor og Euribor, som i en række tilfælde har medført betydelige bøder og påstande om misbrug af andre indeks. For at sikre integriteten og pålideligheden af disse vigtige benchmarks, er det for Eurosystemet af afgørende vigtighed, at kvaliteten af bidragene (inputdataene) til disse indeks og deres administratorers integritet bevares.

⁽⁵⁾ F.eks. hvis administratorens medlemmer eller et af administratorens paneler af stillere, omfatter markedsdeltagere, der bidrager med inputdata til indekset.

⁽⁶⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 13. Hvad angår kritiske benchmarks, skal administratorerne forelægge adfærdskodeksen for den kompetente myndighed og indhente dennes godkendelse.

⁽⁷⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 29. De kompetente myndigheders beføjelse til at føre tilsyn og gennemføre undersøgelser er fastsat i artikel 30 og beføjelsen til at pålægge administrative sanktioner i artikel 31.

⁽⁸⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 34, stk. 1 og 6. Den relevante foranstaltning vedrørende obligatorisk bidrag er artikel 14, stk. 1, litra a) og b).

⁽⁹⁾ Disse omfatter foranstaltninger vedrørende obligatoriske bidrag (artikel 14), godkendelse af administratorer (artikel 23 og 24) samt administrative foranstaltninger og sanktioner (artikel 31).

⁽¹⁰⁾ Dette er fastsat i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

⁽¹¹⁾ Jf. forordningsforslagets Afsnit V. Administratorer af benchmarks fra tredjelande skal underrette og lade benchmarket registrere hos ESMA, og Kommissionen skal godkende, at reguleringen i tredjelandet svarer til Unionens regulering, før det må bruges af enheder, som er under tilsyn i Unionen.

⁽¹²⁾ Jf. det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), KOM(2012) 421 endelig, og det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation, KOM(2012) 420 endelig.

⁽¹³⁾ Jf. den endelige rapport fra IOSCO om principperne for finansielle benchmarks af 17. juli 2013, som findes på IOSCO's websted www.iosco.org.

⁽¹⁴⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 13.

⁽¹⁵⁾ I henhold til forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 15, omfatter disse kreditaftaler og kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom som defineret i de relevante EU-direktiver.

I Eurosystemets svar på Kommissionens offentlige høring om reguleringen af indeks⁽¹⁶⁾ i 2012 understregede ECB benchmarket Euribors systemiske vigtighed for den finansielle stabilitet og fremsatte specifikke henstillinger om foranstaltninger på både kort og mellemlangt til langt sigt til forbedring af Euribors og andre lignende benchmarks integritet og pålidelighed. ECB har, sammen med de nationale centralbanker i Eurosystemet, også afgivet svar på Eurosystemets vegne på andre tilsvarende høringer om fremtiden for benchmarkindeks, både på EU-plan og internationalt plan⁽¹⁷⁾.

ECB vil også gerne fremsætte et par fremadrettede bemærkninger til reformen af kritiske rentebenchmarks. Der er sket fremskridt med hensyn til at styrke governance-processen og genskabe troværdighed, men det er nødvendigt at tage yderligere skridt. ECB støtter kraftigt markedsinitiativer, der har til formål at identificere transaktionsbaserede referencerenter, der kan udgøre et vigtigt supplement til eller erstatte Euribor, og som gør det lettere for markedet at foretage valg i et omskifteligt finansielt system, så brugerne kan vælge referencerenter, der passer bedre til deres behov. Endvidere er det nødvendigt, at der ved udformningen af de nye referencerenter tages højde for de sunde principper for referencerenter, som ESMA, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og IOSCO har udarbejdet. ECB opfordrer derfor indtrængende markedsdeltagerne til at deltage aktivt i processen med udformning af renter for at sikre, at den rente, som processen resulterer i, opfylder markedets behov. Det er i denne overgangsfase til nye referencerenter også meget vigtigt, at markedsdeltagerne har mulighed for at bruge alle EU-rammerne. Dette er særlig vigtigt, da forordningsforslaget har et meget bredt anvendelsesområde. ECB ønsker også at fremhæve, at de specifikke bemærkninger nedenfor primært vedrører den indflydelse, som lovgivningen vil have på de vigtigste rentebenchmarks.

3. Specifikke bemærkninger

3.1. Anvendelsesområde, undtagelse af indeks og benchmarks leveret af centralbanker samt definitioner

- 3.1.1. ECB støtter forordningsforslagets vidtrækkende anvendelsesområde, som omfatter alle benchmarks, der bruges som reference for finansielle instrumenter, der er optaget til handel eller handles på et reguleret marked, såsom energi, råvarer og valutaderivater, samt finansielle kontrakter og værdien af investeringsforeninger⁽¹⁸⁾. Det er hensigtsmæssigt i lyset af den omfattende og vidtrækkende brug af benchmarks på de indenlandske og internationale finansielle markeder, og således af deres betydelige potentiale til at påvirke investorer og forbrugere af mindre sofistikerede finansielle produkter, såsom realkreditaftaler, negativt.
- 3.1.2. ECB glæder sig over den udtrykkelige udelukkelse af centralbanker, der er medlem af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), fra forordningsforslagets anvendelsesområde, da de allerede har systemer, der sikrer opfyldelse af dets mål⁽¹⁹⁾. ECB foreslår dog at udstrække undtagelsen til at omfatte alle centralbanker, da de benchmarks og indeks, som leveres af disse, allerede er underlagt de offentlige myndigheders kontrol. Disse kontrolforanstaltninger er udformet således, at de opfylder de principper, standarder og procedurer, der sikrer nøjagtighed, integritet og uafhængighed af deres benchmarks og indeks⁽²⁰⁾. Det vil også være overkommeligt, hvis centralbanker — og offentlige myndigheder generelt — er omfattet af forordningsforslaget, da administratorerne vil være under tilsyn af deres kompetente nationale myndighed. Centralbankerne og deres benchmarks og indeks behøver derfor ikke at være underlagt forordningsforslaget⁽²¹⁾, og ECB vil ikke modsætte sig, hvis undtagelsen udstrækkes til at omfatte alle offentlige

⁽¹⁶⁾ Jf. Europa-Kommissionens offentlige høring om reguleringen af indeks — Eurosystemets svar, november 2012, s. 2-3, som findes på www.ecb.europa.eu

⁽¹⁷⁾ Jf. Eurosystemets svar til EBA og ESMA's offentlige høring om principperne for procedurerne i forbindelse med fastsættelse af benchmarks i EU og Eurosystemets svar til IOSCO's høringsrapport om finansielle benchmarks, som begge blev offentliggjort i februar 2013.

⁽¹⁸⁾ Pengemarkedsforeninger kan også bruge indeks som reference for prisen på finansielle instrumenter, som de handler med. Jf. Europa-Parlamentets og Rådets forslag til forordning om pengemarkedsforeninger, KOM(2013) 615 endelig, som kræver, at pengemarkedsforeningerne i tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage en værdiansættelse til markedsværdi, værdiansætter deres aktiver til modelværdi, som er en metodologi, der bygger på benchmarks (jf. navnlig det pågældende forordningsforslags betragtning 41 og artikel 2, stk. 10). Pengemarkedsforeninger er normalt opbygget som alternative investeringsfonde eller som institutter for kollektiv investering i værdipapirer og er således allerede omfattet af definitionen af tilsynsbelagte enheder (jf. forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 14, litra e) og f).

⁽¹⁹⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 2, stk. 2, litra a) og betragtning 16.

⁽²⁰⁾ Jf. ændringsforslag 1 til 3.

⁽²¹⁾ Det bemærkes i den forbindelse, at Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg (ECON) i sit udkast til betænkning af 15. november 2013 foreslog at lade de nationale centralbanker være omfattet af anvendelsesområdet for forordningsforslaget — (jf. ændringsforslag 20 i udkastet til betænkning). Det anerkender dog (betragtning 20), at »outsourcing af beregning, hvor der ikke indgår noget skøn i anvendelsen af formlen, (ikke betyder), at beregneren er en administrator i denne forordnings betydning.« Udvalget har endnu ikke stemt om udkastet til betænkning. Findes på Parlamentets websted www.europarl.europa.eu.

myndigheder. Dette er i overensstemmelse med IOSCO-principperne om fastsættelse af benchmarks. Det fremgår af en nylig rapport herom, at en national myndigheds administration af benchmarks, der anvendes til offentlige politikformål, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for principperne⁽²²⁾.

Hvad angår definitionen af »interbankrentebenchmark«⁽²³⁾, bemærker ECB endvidere, at den særlige ordning, som er fastsat i Bilag II, kun omfatter benchmarks, som er baseret på de renter, til hvilke banker kan udlåne til eller låne af hinanden. ECB er af den opfattelse, at ordningen bør være mindre restriktiv og også omfatte benchmarks, hvor det underliggende aktiv er den rente, til hvilken en bank kan udlåne til eller låne fra kapitalmarkedet⁽²⁴⁾. Kapitalmarkedet kan omfatte andre aktører end banker.

3.2. Integritet og pålidelighed af benchmarks og godkendelse af og tilsyn med administratorer⁽²⁵⁾

3.2.1. ECB hilser det velkommen, at inputdataene fra stillerne skal være transaktionsdata, og at der kun må bruges andre data, hvis de tilgængelige transaktionsdata ikke er tilstrækkelige til nøjagtigt og pålideligt at repræsentere de faktiske forhold på det marked eller i den økonomi, som benchmarket har til formål at måle, og såfremt de er verificerbare⁽²⁶⁾.

3.2.2. Unionens lovgivende organer bør dog i særdeleshed sikre, at de skærpede lovkrav for administratorer⁽²⁷⁾ i forbindelse med forfølgelsen af forslagens berettigede mål hverken uforvarende afskrækker nye aktører fra at varetage en sådan kritisk funktion eller i for høj grad afholder nuværende administratorer fra denne funktion, særlig i den aktuelle overgangsperiode til eventuelle nye referencerenter⁽²⁸⁾. Sådanne adgangsbarrierer ville kunne føre til en ikke-optimal liste af benchmarks, som ikke opfylder brugernes behov.

3.2.3. Med henblik på at fastsætte, hvor tærsklen på »50 % af værdien af transaktioner på [markedet]« ligger, hvilket kræves i henhold til forordningsforslagets artikel 7, stk. 1, litra c), for at administratoren kan fastslå, hvorvidt der findes et underliggende marked for benchmarks, som ikke er baseret på transaktionsdata, er det nødvendigt at præcisere, hvorledes administratoren skal komme frem til en robust og sikker vurdering af, hvad der udgør et marked i denne forbindelse, da »marked« er et økonomisk begreb, der er afledt af konkurrencelovgivningen og ikke er yderligere defineret i forordningsforslaget.

3.2.4. ECB bemærker ligeledes, at administratorer og stillere til benchmarks i Unionen i henhold til forordningsforslaget vil være under tilsyn af kompetente myndigheder udpeget af medlemsstaterne, og at administratorer af benchmarks vil skulle opnå godkendelse af disse myndigheder. ECB har tidligere udtrykt sit synspunkt⁽²⁹⁾ om, at De Europæiske Tilsynsmyndigheder (ESA'erne) bør inddrages i tilsynet med processen for fastsættelse af Euribor-satsen som følge af dens systemiske betydning for de finansielle markeder i Unionen og dens rolle i den pengepolitiske transmission. ECB er af den opfattelse, at myndigheder som f.eks. ESMA og EBA vil være bedst egnede til at varetage denne rolle. ECB glæder sig derfor over forslaget om, at Kommissionen tildeles beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som er baseret på de tekniske standarder udarbejdet af ESMA, om specifikke spørgsmål i processen for fastsættelse af benchmarks og forslaget om at give ESMA beføjelse til at udføre »bindende mægling« i forbindelse med koordineringen af samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i Unionen⁽³⁰⁾ og dets rolle med hensyn til registrering og tilbagetrækning af registreringen af administratorer, som er etableret i tredjelande⁽³¹⁾. Endvidere bør terminologien med hensyn til juridiske og fysiske personers etablering, som defineret i forordningsforslaget, anvendes konsekvent igennem hele teksten⁽³²⁾. ECB hilser det også velkommen, at de kompetente myndigheder kan delegerer nogle af de opgaver, som påhviler dem i henhold til forordningsforslaget, til ESMA, forudsat at ESMA er indforstået hermed⁽³³⁾.

⁽²²⁾ IOSCO's endelige rapport om principperne for finansielle benchmarks, jf. fodnote 13.

⁽²³⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 19, og Bilag II.

⁽²⁴⁾ Jf. ændringsforslag 5. Jf. også kapitlet om referencerenter i ECB's Månedsoversigt for oktober 2013, s. 69, som findes på ECB's websted www.ecb.europa.eu.

⁽²⁵⁾ Jf. forordningsforslagets Afsnit II og VI.

⁽²⁶⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 7, stk. 1, litra a).

⁽²⁷⁾ Jf. forordningsforslagets Kapitel 1 i Afsnit II.

⁽²⁸⁾ Jf. punkt 3.3.2, hvor der sættes spørgsmålstegn ved den praktiske gennemførlighed af tærsklerne for obligatoriske bidrag.

⁽²⁹⁾ Jf. Europa-Kommissionens offentlige høring om reguleringen af indeks — Eurosystemets svar, november 2012, s. 3.

⁽³⁰⁾ Dette er fastsat i forordningsforslagets artikel 34 med henvisning til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

⁽³¹⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 20 og 21.

⁽³²⁾ Jf. ændringsforslag 9 vedrørende artikel 20, stk. 1, hvor termen »administrator established in a third country« anvendes (dette punkt er uden relevans for den danske version).

⁽³³⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 26, stk. 2.

3.3. Sektorbestemte krav, kritiske benchmarks og obligatoriske bidrag ⁽³⁴⁾

3.3.1. Forslaget indeholder lovkrav til forskellige typer af benchmarks og sektorer samt en særlig ordning for »kritiske benchmarks« ⁽³⁵⁾. ECB støtter elementerne i en sådan strengere ordning for kritiske benchmarks. ECB hilser det også velkommen, at forordningsforslaget giver mulighed for at kræve, at tilsynsbelagte enheder indgiver inputdata på et obligatorisk grundlag til et kritisk benchmark ⁽³⁶⁾. Dette er en vigtig bagstopperordning for det tilfælde, som ikke kan udelukkes, at der sker et markedssvigt, og at bidragene fra transaktionsbaserede data ophører eller ikke er tilgængelige ⁽³⁷⁾. ECB er dog bekymret for, at den nuværende definition af et »kritisk benchmark« ⁽³⁸⁾, som kræver, at flertallet af stillerne er tilsynsbelagte enheder, og at benchmarket bruges »som reference for finansielle instrumenter med en nominel værdi på mindst 500 mia. EUR«, ikke er et sikkert nok grundlag ved udviklingen af nye kritiske benchmarks, såsom for interbankrenter. Ud over at udgøre en potentiel adgangsbarriere er en yderligere ulempe ved den foreslåede definition vanskeligheden ved at vurdere, hvorvidt den numeriske tærskelværdi er opfyldt. Derfor mener ECB, at det vil være hensigtsmæssigt at bevare en mere fleksibel definition, som er baseret på hensynet til den finansielle stabilitet ⁽³⁹⁾.

3.3.2. ECB er alvorligt bekymret for den foreslåede ordlyd af den tærskelværdi, der udløser beføjelsen til at kræve obligatoriske bidrag. I sin nuværende ordlyd giver artikel 14 den kompetente myndighed for administratoren visse beføjelser, som den kan udøve til sikring af, at de tilsynsbelagte enheder fortsat indgiver bidrag til benchmarket og kan kræve, at de træffer andre foranstaltninger ⁽⁴⁰⁾ i en situation, hvor »stillere, der udgør mindst 20 % af stillerne til et kritisk benchmark, er ophørt med at bidrage, eller der er tilstrækkelig grund til at antage, at mindst 20 % af stillerne sandsynligvis vil ophøre med at bidrage i et hvilket som helst år«. Der kan dog forekomme situationer, hvor en række af de institutter, der er medlem af panelet, over flere år ophører med at bidrage med inputdata, men hvor antallet af ophørte bidrag i et givet år (på rullende basis eller kalenderbasis) ikke når op på 20 % af alle stillere af benchmarket og således ikke udløser den kompetente myndigheds beføjelse til at intervenere. Det vil kunne føre til et kritisk benchmarks langsomme død uden mulighed for at gøre brug af en obligatorisk ordning. Dette vil kunne have alvorlige følger for panelets repræsentative status. Selv om administratoren har pligt til at sikre, at der indhentes inputdata fra et panel eller et udsnit af stillere, der er pålideligt og repræsentativt ⁽⁴¹⁾, uden at kriteriet for at kunne kræve obligatoriske bidrag er opfyldt, kan mangler i inputdataene for et benchmark have alvorlige følger for den finansielle stabilitet og markedernes korrekte funktion. I lyset af disse benchmarks kritiske karakter og under hensyn til den finansielle stabilitet og markedets smidige funktion henstiller ECB kraftigt, at kriteriet ikke baseres på en numerisk test, der let kan omgås, og hvis udløsende tærskelværdi måske aldrig bliver nået, men at erstatte det med kvalitative kriterier, der tager hensyn til målet om at sikre finansiell stabilitet. Følgelig henstiller ECB kraftigt, at der stilles krav om, at administratoren med regelmæssige intervaller skal vurdere, og i alle tilfælde hvis panelets størrelse mindskes, hvorvidt panelet fortsat er repræsentativt, og navnlig, hvorvidt reduktionen i størrelse resulterer i, at inputdataene indhentes fra et sæt stillere, der er utilstrækkeligt repræsentativt ⁽⁴²⁾. ECB bemærker i den forbindelse, at forordningsforslagets artikel 7, stk. 1, litra b), kræver, at administratoren skal »indhente inputdata fra et pålideligt og repræsentativt panel eller udsnit af stillere med henblik på at sikre, at det fastlagte benchmark er pålideligt og repræsentativt for de faktiske forhold på det marked eller i den økonomi, som benchmarket har til formål at måle (»Repræsentative stillere«)«. ECB henstiller i den forbindelse, at det specificeres udtrykkeligt i artikel 14, stk. 2, at de tilsynsbelagte enheder, der er udvalgt til at yde obligatoriske bidrag til det kritiske benchmark, kan omfatte tilsynsbelagte enheder, der ikke er panelinstitutter.

⁽³⁴⁾ Jf. forordningsforslagets Afsnit III.

⁽³⁵⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 21 (definition) og artikel 13. Navnlig kræves det, at en administrator af et kritisk benchmark skal forelægge sin adfærdskodeks for den kompetente nationale myndighed og opnå godkendelse af, at den er i overensstemmelse med forordningen.

⁽³⁶⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 14.

⁽³⁷⁾ Jf. Eurosystemets svar på EBA og ESMA's offentlige høring, jf. fodnote 17.

⁽³⁸⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 3, stk. 1, nr. 21.

⁽³⁹⁾ Jf. ændringsforslag 6.

⁽⁴⁰⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 14, stk. 1, litra a) til c).

⁽⁴¹⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 7, stk. 1, litra b) sammenholdt med forordningsforslagets Afsnit C i Bilag I.

⁽⁴²⁾ Jf. ændringsforslag 6.

3.3.3. Hvad angår kritiske benchmarks, kræver forordningsforslaget også, at de kompetente myndigheder for stillerne skal »bistå« den kompetente myndighed for administratoren af benchmarket med at håndhæve de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 14, stk. 1, litra a) og b)⁽⁴³⁾, herunder kræve, at tilsynsbelagte enheder yder obligatoriske bidrag til benchmarket. ECB forstår, at hvis den kompetente myndighed for administratoren har truffet en afgørelse om en af disse foranstaltninger, men der er uenighed i kollegiet om den/de trufne foranstaltning(er), eller der ikke er enighed om de skriftlige retningslinjer, som den kompetente myndighed for administratoren skal udarbejde i forbindelse med håndhævelsen af foranstaltningerne, kan sagen henvises til ESMA, som herefter kan træffe afgørelse i henhold til proceduren i artikel 19 i EU forordning nr. 1095/2010.

3.4. Samarbejde på tilsynsområdet

Hvad angår de enkelte kritiske benchmarks, kan der i henhold til forordningsforslaget nedsættes et kollegium af kompetente myndigheder⁽⁴⁴⁾. ECB er dog bekymret for brugbarheden af en sådan procedure i forbindelse med kritiske finansielle benchmarks, navnlig i tilfælde af en nødsituation som f.eks. et markedssvigt. Endvidere bør disse ordninger ikke berøre ECB's ansvar for at føre tilsyn med banker i henhold til den forordning, som overdrager specifikke opgaver til ECB i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter⁽⁴⁵⁾. I henhold til denne forordning overdrages ECB tilsynsmæssige opgaver, men ikke opgaver, der vedrører kreditinstitutternes drift af deres virksomhed⁽⁴⁶⁾. Derfor forstår ECB, at de kompetente nationale myndigheder forbliver ansvarlige for tilsynet med benchmarks. Men for at fjerne enhver mulig tvivl om, at ansvaret for tilsyn med den finansielle forretningsdrift i institutter, som er omfattet af den fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism — SSM), forbliver hos de kompetente nationale myndigheder, bør det præciseres i forordningen, at den kompetente myndighed, som skal udpeges af medlemsstaten, skal være en kompetent national myndighed.

3.5. Gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse

3.5.1. ECB bemærker, at en administrator i henhold til forordningsforslagets artikel 16, stk. 1, skal offentliggøre de inputdata, der er blevet anvendt til at fastlægge benchmarket, umiddelbart efter offentliggørelsen af benchmarket, medmindre offentliggørelsen vil have alvorlige negative konsekvenser for stillerne eller vil påvirke benchmarkets pålidelighed eller integritet negativt. I sådanne tilfælde kan offentliggørelsen udskydes i en periode, der i væsentlig grad reducerer disse konsekvenser. ECB forstår endvidere, at bestemmelserne i forordningsforslaget, hvorefter den kompetente myndighed, dennes medarbejdere og agenter udpeget heraf ikke må videregive oplysninger, der er »omfattet af tavshedspligt«, til nogen anden person, ikke finder anvendelse på administratoren af benchmarket og således ikke hindrer administratorer i at offentliggøre inputdataene i sidste instans, heller ikke selv om de indeholder informationer af den art, som er specificeret i forordningsforslagets artikel 16. Det er dog tvivlsomt, om disse data giver brugerne ekstra værdi. Forordningsforslaget bør i stedet sikre, at brugerne kan have tillid til pålideligheden af dataene som følge af effektiv overvågning, tilsyn, arkivering og revision heraf. Endvidere kan der, for så vidt angår transaktionsbaserede benchmarks, opstå situationer, hvor de inputdata, der skal offentliggøres, omfatter kommercielt følsomme data eller data, der er underlagt en forretningsmæssig tavshedspligt, f.eks. hvis inputdataene indeholder oplysninger om transaktionernes volumen. Administratoren bør derfor ikke pålægges at offentliggøre dataene, selv med en forsinkelse, medmindre den pågældende stiller på forhånd har givet sit samtykke hertil. Det vil være tilstrækkeligt at kræve, at administratoren opbevarer dataene i en vis periode, hvor den kompetente myndighed vil have adgang til dem på anmodning⁽⁴⁷⁾. Dette vil være mindre byrdefuldt for stillerne, samtidig med at den kompetente myndighed for administratoren vil have adgang til dataene og vil kunne føre tilsyn med deres nøjagtighed og tilstrækkelighed.

⁽⁴³⁾ Denne bestemmelse giver den kompetente myndighed for administratoren beføjelse til at a) kræve, at tilsynsbelagte enheder indgiver inputdata til administratoren i overensstemmelse med metodologien, adfærdskodeksen eller andre regler b) bestemme den form, hvori inputdata skal leveres, og tidsfristen for leveringen heraf. Kravet om at yde bistand er fastsat i artikel 14, stk. 3.

⁽⁴⁴⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 34, stk. 1 og 2.

⁽⁴⁵⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63). Jf. også Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) for så vidt angår overdragelsen af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 5).

⁽⁴⁶⁾ Jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

⁽⁴⁷⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 16 og ændringsforslag 7.

3.5.2. I henhold til gennemsigtighedsbestemmelserne har administratoren af et benchmark pligt til at offentliggøre en procedure af foranstaltninger, som skal træffes i tilfælde af væsentlige ændringer til eller ophør af benchmarket. Tilsvarende har de tilsynsbelagte enheder og brugerne også pligt til at offentliggøre robuste planer, hvoraf fremgår de foranstaltninger, de ville træffe i et sådant tilfælde⁽⁴⁸⁾. Men hverken disse bestemmelser eller bestemmelserne om overgangsordninger⁽⁴⁹⁾ fastsætter et krav om beredskabsplaner i tilfælde af, at et benchmark pludselig afbrydes. ECB henstiller derfor, at forordningsforslaget omfatter et krav om, administratoren af benchmarket skal udvikle sine egne nødprocedurer med fuld gennemsigtighed over for slutbrugerne af indeksene. Det foreslås at inkludere sådanne bestemmelser i benchmarkadministratorens adfærdskodeks som et yderligere krav i henhold til forordningsforslagets stk. 1 i Afsnit D i Bilag I⁽⁵⁰⁾.

3.5.3. Tilsynsbelagte enheder, som f.eks. kreditinstitutter, har pligt til at vurdere, om det er hensigtsmæssigt for forbrugeren, at et benchmark benyttes som reference for den finansielle kontrakt, der skal indgås. For at sikre dets egnethed har enheden pligt til at indhente de nødvendige oplysninger om benchmarket, herunder administratorens offentliggjorte benchmarkerklæring⁽⁵¹⁾. ECB henstiller, at Unionens lovgivende organer præciserer, hvorledes denne forpligtelse vil blive afspejlet i Kommissionens forslag om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse⁽⁵²⁾, da realkreditaftaler indgår i forordningsforslagets definition af finansielle kontrakter.

3.6. Brug af benchmarks leveret af administratorer fra tredjelande⁽⁵³⁾

3.6.1. ECB bemærker, at benchmarks leveret af administratorer etableret i tredjelande i henhold til den i artikel 20 foreslåede ækvivalensordning skal opfylde visse nærmere angivne betingelser, herunder skal Kommissionen have truffet en afgørelse, hvori den anerkender ækvivalensen af det pågældende tredjelandets retlige ramme og tilsynspraksis med forordningsforslagets retlige ramme og tilsynspraksis, før sådanne benchmarks kan anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen. ECB bemærker også, at sådanne benchmarks ikke synes at være omfattet af overgangsbestemmelserne i artikel 39, da disse synes kun at regulere eksisterende benchmarks, hvis administrator skal ansøge om godkendelse hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor administratoren er etableret, dvs. administratorer etableret i Unionen.

3.6.2. ECB er bekymret over den foreslåede ækvivalensordnings praktiske gennemførlighed, navnlig hvis den skal indføres samtidig med de øvrige bestemmelser i forordningsforslaget. Mange vigtige investeringsprodukter i Unionen, navnlig i derivater og investeringsforeninger, bruger benchmarks fra tredjelande som reference. Selv om IOSCO har offentliggjort en række principper om fastsættelse af benchmarks og opfordrer landene til at gennemføre dem⁽⁵⁴⁾, er det op til det enkelte land at følge dem, og det er derfor usikkert, hvorvidt alle IOSCO-medlemmer vil gennemføre dem i deres lovgivning. Da Kommissionens positive afgørelse om ækvivalens i henhold til forordningsforslaget skal angive, at tredjelandets retlige ramme sikrer, at forordningens krav, herunder governance- og kontrolkravene til administratorer, er retligt bindende og underlagt effektivt løbende tilsyn og håndhævelse⁽⁵⁵⁾, kan det være vanskeligt for mange tredjelandes retlige rammer, herunder G20-landenes retlige rammer, at opfylde betingelsen om ækvivalens, f.eks. hvor administratorer og stillere ikke er underlagt tilsyns krav⁽⁵⁶⁾. Som følge heraf vil det være nødvendigt at trække en lang række produkter tilbage, der som reference anvender benchmarks, der administreres af tredjelande, hvilket vil kunne have en betydelig indflydelse på den finansielle stabilitet.

⁽⁴⁸⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 17 og 39.

⁽⁴⁹⁾ Artikel 39 i forordningsforslaget.

⁽⁵⁰⁾ Jf. ændringsforslag 8 og 18.

⁽⁵¹⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 18, stk. 1.

⁽⁵²⁾ Jf. Europa-Parlamentets og Rådets forslag til direktiv om kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse, KOM(2011)142 endelig.

⁽⁵³⁾ Jf. artikel 20 og 21.

⁽⁵⁴⁾ Jf. fodnote 13. Jf. også det seneste IOSCO-kommuniké af november 2013.

⁽⁵⁵⁾ Jf. forordningsforslagets artikel 20, stk. 2, litra b), sammenholdt med forordningsforslagets artikel 5.

⁽⁵⁶⁾ F.eks. fordi administratoren er en ureguleret markedsforening (»market association«). ECB forstår det på grundlag af feedback fra markedsdeltagere således, at kun få jurisdiktioner uden for Unionen har til hensigt at regulere andet end de vigtigste rente- og visse valuta- og råvarebenchmarks.

- 3.6.3. Endvidere bemærker ECB, at den foreslåede ækvivalensordning ikke giver en klar vejledning med hensyn til konsekvenserne for kontrakter, der for nærværende bruger sådanne benchmarks som reference, hvis disse benchmarks ikke består ækvivalenstesten, da overgangsbestemmelserne i artikel 39 kun synes at finde anvendelse på benchmarks i Unionen.
- 3.6.4. For ikke at efterlade brugen af benchmarks fra tredjelande i et limbo opfordrer ECB derfor Unionens lovgivende organer til at overveje som minimum at indføre en længere gennemførelsesperiode for ækvivalensordningen, hvorunder udvalgte og meget benyttede benchmarks, som administreres af tredjelande, navnlig G20-landene, fortsat kan anvendes i Unionen, indtil udgangen af en længere overgangsperiode på 3 år. For sådanne benchmarks ville administratoren fra tredjelandet skulle godtgøre, at IOSCO-principperne er overholdt inden for rammerne af dennes indenlandske retlige ramme. Som følge heraf vil benchmarket blive midlertidigt undtaget fra ækvivalenskravene i forordningsforslagets artikel 20. Det er dog vigtigt at finde en balance mellem hensynet til finansiel stabilitet i Unionen og det bredere hensyn til lige konkurrencevilkår mellem alle administratører af kritiske benchmarks, der i vid udstrækning anvendes i Unionen. For at opnå en sådan balance forestiller ECB sig, at ESMA på vegne af Kommissionen jævnligt kan gennemgå, hvorvidt det fortsat er nødvendigt at udskyde gennemførelsen af ækvivalensordningen for administratører i tredjelande⁽⁵⁷⁾.

4. Andre internationale aspekter

I Eurosystemets svar til Kommissionens høring om regulering af indeks af september 2012⁽⁵⁸⁾ understregede ECB vigtigheden på dette område af at sikre en hensigtsmæssig koordinering af lovgivningsinitiativer på nationalt plan og EU-plan med internationale initiativer. I den forbindelse bemærker ECB, at Rådet for Finansiell Stabilitets Official Sector Steering Group, som ECB er medlem af, i øjeblikket er i gang med at vurdere fremtiden for finansielle benchmarks sammen med markedsdeltagere.

Hvor ECB foreslår ændringer af forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 7. januar 2014.

Formand for ECB

Mario DRAGHI

⁽⁵⁷⁾ Jf. ændringsforslag 16.

⁽⁵⁸⁾ Jf. Europa-Kommissionens offentlige høring om reguleringen af indeks — Eurosystemets svar, november 2012, s. 8.

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (*)
---------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Betragtning 16

<p>»(16) Benchmarks, som leveres af centralbanker i Unionen, er underlagt de offentlige myndigheders kontrol og opfylder principper, standarder og procedurer, der sikrer deres benchmarks nøjagtighed, integritet og uafhængighed som omhandlet i denne forordning. Disse benchmarks behøver derfor ikke være underlagt denne forordning. Tredjelandes centralbanker kan dog også levere benchmarks, som anvendes i Unionen. Det er nødvendigt at fastlægge, at kun de centralbanker i tredjelande, som udarbejder benchmarks, er undtaget fra forpligtelserne i henhold til denne forordning og er underlagt standarder, som ligner dem, der er fastlagt ved denne forordning.«</p>	<p>»(16) Benchmarks, som leveres af centralbanker i Unionen, er underlagt de offentlige myndigheders kontrol og opfylder principper, standarder og procedurer, der sikrer deres benchmarks nøjagtighed, integritet og uafhængighed som omhandlet i denne forordning. Disse benchmarks behøver derfor ikke være underlagt denne forordning. Tredjelandes centralbanker kan dog også levere benchmarks, som anvendes i Unionen. Det er nødvendigt at fastlægge, at kun de centralbanker i tredjelande, som udarbejder benchmarks, er undtaget fra forpligtelserne i henhold til denne forordning og er underlagt standarder, som ligner dem, der er fastlagt ved denne forordning.«</p>
---	--

Begrundelse:

Benchmarks leveret af centralbanker er underlagt de offentlige myndigheders kontrol. Disse kontrolforanstaltninger er allerede udformet således, at de opfylder de principper, standarder og procedurer, der sikrer nøjagtighed, integritet og uafhængighed af deres benchmarks. Derfor er det ikke nødvendigt at lade forordningsforslaget omfatte centralbanker og de benchmarks, de leverer.

Ændringsforslag 2

Betragtning 50

<p>»(50) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen, for så vidt angår visse aspekter, tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse aspekter vedrører ækvivalensen af den retlige ramme, som centralbanker og leverandører af benchmarks i tredjelande er underlagt, samt det forhold, at et benchmark er kritisk af natur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.«</p>	<p>»(50) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen, for så vidt angår visse aspekter, tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse aspekter vedrører ækvivalensen af den retlige ramme, som centralbanker og leverandører af benchmarks i tredjelande er underlagt, samt det forhold, at et benchmark er kritisk af natur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.«</p>
---	--

Begrundelse:

Centralbankerne er slettet som følge af den foreslåede undtagelse af disse institutioner.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB⁽¹⁾**Ændringsforslag 3**

Artikel 2, stk. 2 og 3

»2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB).

b) tredjelandes centralbanker, hvis retlige rammer af Kommissionen anses for at omfatte principper, standarder og procedurer, der er ækvivalente med kravene til benchmarks nøjagtighed, integritet og uafhængighed, i overensstemmelse med denne forordning.

3. Kommissionen udarbejder en liste over centralbanker i tredjelande, jf. stk. 2, litra b).

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.«

»2. Denne forordning finder ikke anvendelse på **centralbanker**.

a) ~~medlemmer af Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB).~~

b) ~~tredjelandes centralbanker, hvis retlige rammer af Kommissionen anses for at omfatte principper, standarder og procedurer, der er ækvivalente med kravene til benchmarks nøjagtighed, integritet og uafhængighed, i overensstemmelse med denne forordning.~~

3. ~~Kommissionen udarbejder en liste over centralbanker i tredjelande, jf. stk. 2, litra b).~~

~~Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.«~~

Begrundelse:

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 1.

Ændringsforslag 4

Artikel 3, stk. 1, nr. 19

»19. »interbankrentebenchmark«: et benchmark, hvor den underliggende værdi, jf. nr. 1, litra c), i denne artikel, er den rente, hvortil banker kan udlåne til eller låne af andre banker«

»19. »interbankrentebenchmark«: et benchmark, hvor den underliggende værdi, jf. nr. 1, litra c), i denne artikel, er den rente, hvortil banker kan udlåne til eller låne af andre banker, **eller den rente, som er tilgængelig på kapitalmarkedet**«

Begrundelse:

Begrebet »interbankrentebenchmark«, således som det er anvendt i forbindelse med den særlige ordning, der er fastsat i Bilag II, synes ikke at være hensigtsmæssigt for alle nuværende rentebaserede benchmarks eller de benchmarks, der kan blive udviklet i fremtiden. Den nuværende definition synes f.eks. ikke at omfatte renter baseret på verificerbare data fra kapitalmarkedet. Definitionen bør derfor udvides til at omfatte ikke kun benchmarks baseret på renter, til hvilke banker kan udlåne til og låne af hinanden, men også de benchmarks, der er baseret på de renter, der anvendes i de udlånsoperationer, som banker foretager på kapitalmarkedet.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 5

Artikel 3, stk. 1, nr. 21

»21. »kritisk benchmark«: et benchmark, hvor flertallet af stillere er tilsynsbelagte enheder, og som bruges som reference for finansielle instrumenter med en nominal værdi på mindst 500 mia. EUR«

»21. »kritisk benchmark«: et benchmark, hvor flertallet af stillere er tilsynsbelagte enheder, og som bruges som reference for finansielle instrumenter med en nominal værdi på mindst 500 mia. EUR som, hvis det ophørte med at blive leveret, eller hvis det blev leveret under anvendelse af et ikke-repræsentativt panel eller sæt af stillere eller ikke-repræsentative inputdata, ville have en betydelig negativ indflydelse på den finansielle stabilitet, markedernes korrekte funktion, forbrugerne eller realøkonomien«

Begrundelse:

ECB mener, at det vil være hensigtsmæssigt med en mere fleksibel definition, der er baseret på hensynet til finansiell stabilitet i stedet for den foreslåede definition, som er baseret på en numerisk, nominal tærskelværdi. Navnlig i tilfælde af et nyt kritisk benchmark i forbindelse med de nye transaktionsbaserede benchmarks er det sandsynligt, at mængden af finansielle instrumenter, der anvender benchmarket som reference, vil svinge op og ned i begyndelsen. En definition, der er forankret i hensynet til den finansielle stabilitet, giver et mere sikkert grundlag for udviklingen af nye kritiske benchmarks, som f.eks. interbankrenter, hvis markedet ønsker at skabe disse.

Ændringsforslag 6

Artikel 14, stk. 1,2 (nyt), 3 (nyt) og 4 (nyt)

»1. Hvis stillere, der udgør mindst 20 % af stillerne til et kritisk benchmark, er ophørt med at bidrage, eller der er tilstrækkelig grund til at antage, at mindst 20 % af stillerne sandsynligvis vil ophøre med at bidrage i et hvilket som helst år, har den kompetente myndighed for administratoren af et kritisk benchmark beføjelse til at:

- a) kræve, at tilsynsbelagte enheder udvalgt i henhold til stk. 2 indgiver inputdata til administratoren i overensstemmelse med metodologien, adfærdskodeksen eller andre regler
- b) bestemme den form, hvori inputdata skal leveres, og tidsfristen for leveringen af inputdata
- c) ændre adfærdskodeksen, metodologien eller andre regler for det kritiske benchmark.«

»1. Hvis stillere, der udgør mindst 20 % af stillerne til et kritisk benchmark, er ophørt med at bidrage, eller der er tilstrækkelig grund til at antage, at mindst 20 % af stillerne sandsynligvis vil ophøre med at bidrage i et hvilket som helst år, har den kompetente myndighed for administratoren af et kritisk benchmark beføjelse til at: **Hvert andet år fremsender administratoren af et eller flere kritiske benchmarks en vurdering til dens kompetente myndighed af, hvorvidt hvert enkelt benchmark, som den administrerer, er repræsentativt.**

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
	<p>2. En stiller, som bidrager til et kritisk benchmark, og som har til hensigt at forlade et panel, underretter skriftligt den pågældende administrator, som herefter omgående:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) informerer sin kompetente myndighed, og b) senest 14 dage efter modtagelse af meddelelsen fremsender en strukturel vurdering til den kompetente myndighed af, hvilken konsekvens det vil have, at stilleren forlader panelet med hensyn til størrelsen af panelet og dets repræsentative status. <p>3. Efter modtagelse af en vurdering i henhold til stk. 1 eller 2 og på basis heraf informerer den kompetente myndighed omgående:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) ESMA og b) foretager sin egen vurdering af, om det kritiske benchmark ikke længere er repræsentativt. (Dette kan navnlig være tilfældet, hvis antallet af stillere reduceres over tid eller som følge af den strukturelle markedsudvikling). <p>4. Hvis den kompetente myndighed for administratoren mener, at benchmarket ikke er repræsentativt, har den beføjelse til at:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) kræve, at tilsynsbelagte enheder udvalgt i henhold til stk. 2 indgiver inputdata til administratoren i overensstemmelse med metodologien, adfærdskodeksen eller andre regler b) bestemme den form, hvori inputdata skal leveres, og tidsfristen for leveringen af inputdata c) ændre adfærdskodeksen, metodologien eller andre regler for det kritiske benchmark d) kræve, at en stiller, der har meddelt sin hensigt om at forlade panelet i henhold til stk. 2, forbliver i panelet, indtil den kompetente myndighed har afsluttet sin vurdering. Denne periode må ikke overstige (4) uger fra datoen, hvor stilleren har meddelt sin hensigt om at forlade panelet.«

Begrundelse:

Der kunne opstå en situation, hvor et antal panelinstitutter, som udgør mindre end 20 % af det samlede antal stillere, i et givet år ophører med at bidrage med inputdata, og hvor antallet efterfølgende stiger betydeligt, men hvor antallet af ophørte bidrag i et givet år ikke desto mindre ikke udgør 20 % af de samlede stillere. I den situation udløses den kompetente myndigheds beføjelse til at intervenere i henhold til artikel 14 (obligatoriske bidrag) ikke. Den numeriske tærskelværdi, der udløser denne beføjelse – at 20 % af stillerne ophører med at bidrage – bør derfor erstattes af en række kvalitative tests baseret på den kompetente tilsynsførendes vurdering af, hvilken virkning en reduktion af panelstørrelsen har med hensyn til panelets repræsentative status og inputdata. Dette kræver, at en stiller, der har til hensigt at forlade panelet, omgående skal underrette administratoren herom. Der kræves også en yderligere beføjelse af hensyn til den finansielle stabilitet for at sikre, at en stiller, der har til hensigt at trække sig tilbage, forbliver i panelet, indtil en sådan vurdering er afsluttet.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 7

Artikel 16

»1. En administrator offentliggør de inputdata, der er blevet anvendt til at fastlægge benchmarket, umiddelbart efter offentliggørelsen af benchmarket, medmindre offentliggørelse vil have alvorlige negative konsekvenser for stillerne eller vil påvirke benchmarkets pålidelighed eller integritet negativt. I sådanne tilfælde kan offentliggørelsen udskydes i en periode, der i væsentlig grad reducerer disse konsekvenser. Personoplysninger, som er medtaget i inputdataene, offentliggøres ikke.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på nærmere fastlæggelse af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 1, fremgangsmåden for offentliggørelse, de omstændigheder, hvorunder offentliggørelse kan udsættes, og de midler, hvormed offentliggørelsen skal ske.«

~~»1. En administrator offentliggør de inputdata, der er blevet anvendt til at fastlægge benchmarket, umiddelbart efter offentliggørelsen af benchmarket, medmindre offentliggørelse vil have alvorlige negative konsekvenser for stillerne eller vil påvirke benchmarkets pålidelighed eller integritet negativt. I sådanne tilfælde kan offentliggørelsen udskydes i en periode, der i væsentlig grad reducerer disse konsekvenser. Personoplysninger, som er medtaget i inputdataene, offentliggøres ikke.~~

1. En administrator opbevarer og stiller de inputdata, som anvendes til at fastlægge benchmarket, til rådighed for sin kompetente myndighed i en periode på (5) år fra datoen for offentliggørelse af benchmarket.

Under opbevaringen af inputdataene har administratoren pligt til at beskytte enhver del af disse data, som er kommercielt følsom, er underlagt en forretningsmæssig tavshedspligt eller er persondata.

Administratoren må kun offentliggøre inputdata fra en stiller, der anvendes til at fastlægge et benchmark, med stillerens forudgående skriftlige samtykke.

~~2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på nærmere fastlæggelse af de oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til stk. 1, fremgangsmåden for offentliggørelse, de omstændigheder, hvorunder offentliggørelse kan udsættes, og de midler, hvormed offentliggørelsen skal ske.~~
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på nærmere fastlæggelse af de oplysninger, der skal offentliggøres **opbevares i henhold til stk. 1, fremgangsmåden for offentliggørelse, de omstændigheder, hvorunder offentliggørelse kan udsættes, og de midler, hvormed offentliggørelsen skal ske **de på anmodning skal offentliggøres eller på anden måde gøres tilgængelige for den kompetente myndighed.**«**

Begrundelse:

En administrator bør ikke pålægges at offentliggøre inputdata, heller ikke med forsinkelse. For det første vil de pågældende data ikke have nogen yderligere værdi for brugerne. Forordningsforslaget bør nærmere sikre, at brugeren kan have tillid til dataenes nøjagtighed og pålidelighed gennem passende kontrolmekanismer. For det andet kan inputdataene omfatte data, der er kommercielt følsomme, eller som er underlagt en forretningsmæssig tavshedspligt, f.eks. hvis inputdataene omfatter volumendata for transaktionerne. Det er dog nødvendigt, at administratoren opbevarer inputdataene således, at de er tilgængelige for den kompetente tilsynsmyndighed i en rimelig periode for at give myndigheden mulighed for at kontrollere, at de leverede data er pålidelige og nøjagtige. Den pågældende stiller kan dog ikke desto mindre give sin forhåndsgodkendelse af, at dataene offentliggøres.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 8

Artikel 17, stk. 1

1) En administrator offentliggør en procedure for de foranstaltninger, som administratoren skal træffe, hvis et benchmark ændres eller ikke længere leveres.

»1) En administrator offentliggør en procedure for de foranstaltninger, som administratoren skal træffe, hvis et benchmark ændres eller ikke længere leveres. **Administratoren fastsætter også de nødprocedurer i den i artikel 9 omhandlede adfærdskodeks, som finder anvendelse i tilfælde af, at et benchmark pludselig afbrydes.**«

Begrundelse:

At lade nødprocedurer indgå i de forpligtelser, som påhviler administratoren af benchmarket i henhold til adfærdskodekset, vil støtte benchmarkets robusthed, bidrage til at skabe gennemsigtighed over for markedsdeltagerne og fremme overgangen til et substituerende benchmark i tilfælde af en nødsituation, med andre ord i tilfælde af en alvorlig og pludselig afbrydelse af administratorens mulighed for at levere benchmarket. Jf. også ændringsforslag 17.

Ændringsforslag 9

Artikel 20, stk. 1

»1. Benchmarks, som leveres af en administrator, der er etableret i et tredjeland, kan bruges af tilsynsbelagte enheder i Unionen, hvis følgende betingelser opfyldes:

- a) Kommissionen har truffet en afgørelse om ækvivalens i henhold til stk. 2, hvori den anerkender ækvivalensen af dette tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis i forhold til kravene i denne forordning
- b) Administratoren er godkendt eller registreret i og er underlagt tilsyn i tredjelandet.
- c) Administratoren har meddelt ESMA, at vedkommende accepterer, at vedkommendes eksisterende eller fremtidige benchmarks bruges af tilsynsbelagte enheder i Unionen, listen over de benchmarks, der må bruges i Unionen, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn i tredjelandet.
- d) Administratoren er behørigt registreret i henhold til artikel 21.
- e) De samarbejdsaftaler, der omhandles i stk. 3 i denne artikel, fungerer.«

»1. Benchmarks, som leveres af en administrator, der er etableret i et tredjeland, kan bruges af tilsynsbelagte enheder i Unionen **i en periode på 3 år fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse**, hvis følgende betingelser opfyldes:

- a) Kommissionen har truffet ~~en afgørelse om ækvivalens i henhold til stk. 2, hvori den anerkender ækvivalensen af dette tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis i forhold til kravene i denne forordning~~ **en afgørelse om, at administratoren af benchmarket opfylder den retlige ramme og tilsynspraksis i det tredjeland, som administratoren er etableret i, og navnlig IOSCO-principperne om finansielle benchmarks.**
- b) Administratoren er godkendt eller registreret i ~~og er underlagt tilsyn i~~ tredjelandet.
- c) Administratoren har meddelt ESMA, at vedkommende accepterer, at vedkommendes eksisterende eller fremtidige benchmarks bruges af tilsynsbelagte enheder i Unionen; **samt** listen over de benchmarks, der må bruges i Unionen; ~~og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn i~~ tredjelandet.
- d) Administratoren er behørigt registreret i henhold til artikel 21.
- e) ~~De samarbejdsaftaler, der omhandles i stk. 3 i denne artikel, fungerer.~~«

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB⁽¹⁾*Begrundelse:*

I lyset af de mange forskellige lovgivningsmæssige grundlag for reguleringen af finansielle benchmarks på internationalt plan bør indførelsen af en ækvivalensordning nøje afvejes, også set ud fra hensynet til finansiell stabilitet. Det bør derfor overvejes at indføre en 3-årig undtagelse fra ækvivalensordningen for tredjelandsadministratorer af udvalgte kritiske benchmarks, der i vid udstrækning anvendes i Unionen. Det bør dog kræves af administratorer i tredjelande, at de dokumenterer overholdelse af deres indenlandske retlige ramme, tilsynspraksis og IOSCO-principperne. Under disse omstændigheder vil benchmarket være midlertidigt undtaget fra ækvivalenskravene i artikel 20, stk. 2 og 3. Administratorer, der er omfattet af en sådan ordning, vil blive registreret separat af ESMA (se nedenfor). For at opnå en balance mellem den potentielle konflikt, der måtte være mellem hensynet til den finansielle stabilitet og ligebehandling af benchmarkadministratorer, der er etableret henholdsvis i og uden for Unionen, bør den 3-årige undtagelse tages op til fornyet overvejelse en gang årligt. Denne funktion kunne varetages af ESMA på grundlag af et mandat fra Kommissionen (jf. ændringsforslag 15).

I lyset af definitionen i artikel 3, stk. 1, nr. 22, som definerer »etableret« som det land, hvor en juridisk person har sit hjemsted eller en anden officiel adresse, bør begrebet »etableret« anvendes konsekvent i hele forordningsforslaget (denne præcision er uden relevans for den danske version).

Ændringsforslag 10

Artikel 20, stk. 2 (ny)

»2. Fra den tredje årsdag for denne forordnings ikrafttrædelse kan benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kommissionen har vedtaget en ækvivalensafgørelse i henhold til stk. 3, som anerkender, at den retlige ramme og tilsynspraksis i det pågældende tredjeland svarer til kravene i denne forordning
- b) administratoren er godkendt eller registreret i og er underlagt tilsyn i det pågældende tredjeland
- c) administratoren har underrettet ESMA om sit samtykke til, at dens aktuelle eller fremtidige benchmarks må anvendes af tilsynsbelagte enheder i Unionen, listen over benchmarks, som må anvendes i Unionen, og den kompetente myndighed, som er ansvarlig for tilsynet med denne i tredjelandet
- d) administratoren er behørigt registreret i henhold til artikel 21, og
- e) de samarbejdsaftaler, der omhandles i stk. 4 i denne artikel, fungerer.«

Begrundelse:

Ordningen om fuld ækvivalens i henhold til den nye artikel 20, stk. 2, vil først træde i kraft på den tredje årsdag for forordningsforslagets ikrafttrædelse.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾**Ændringsforslag 11**

Artikel 20, stk. 2

»2. Kommissionen kan vedtage en afgørelse om, at et tredjelands retlige rammer og tilsynsmæssige praksis sikrer, at:

- a) administratorer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder bindende krav, som er ækvivalente med kravene i denne forordning, navnlig under hensyntagen til, om et tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis sikrer overensstemmelse med IOSCO-principperne om finansielle benchmarks af 17. juli 2013
- b) de bindende krav er underlagt effektivt løbende tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2. «

»**32. Hvad angår stk. 2, kan** Kommissionen ~~kan~~ vedtage en afgørelse om, at et tredjelands retlige rammer og tilsynsmæssige praksis sikrer, at:

- a) administratorer, der er godkendt eller registreret i det pågældende tredjeland, overholder bindende krav, som er ækvivalente med kravene i denne forordning, navnlig under hensyntagen til, om et tredjelands retlige rammer og tilsynspraksis sikrer overensstemmelse med IOSCO-principperne om finansielle benchmarks af 17. juli 2013
- b) de bindende krav er underlagt effektivt løbende tilsyn og håndhævelse i det pågældende tredjeland.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.«

Begrundelse:

Som følge af forslaget om at indføre en midlertidigt lettere ordning i henhold til den nye artikel 20, stk. 12, i en periode på 3 år, vil det først være nødvendigt, at Kommissionen træffer afgørelse om fuld ækvivalens i henhold til den nye artikel 20, stk. 2, efter den tredje årsdag for forordningsforslagets ikrafttrædelse.

Ændringsforslag 12

Artikel 20, stk. 3

»3. ESMA etablerer samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i de tredjelande, hvis retlige rammer og tilsynsmæssige praksis anses for at være ækvivalente, jf. stk. 2. Aftalerne skal som minimum præcisere: ...«

»**34.** ESMA etablerer samarbejdsaftaler med de kompetente myndigheder i de tredjelande, hvis retlige rammer og tilsynsmæssige praksis anses for at være ækvivalente, jf. stk. **23.** Aftalerne skal som minimum præcisere:...«

Begrundelse:

Dette er en ændring som konsekvens af indsættelsen af den nye artikel 20, stk. 2.

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (1)

Ændringsforslag 13

Artikel 20, stk. 4

»4. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af minimumsindholdet af de i stk. 3 omhandlede samarbejdsaftaler, således at det sikres, at de kompetente myndigheder og ESMA kan udøve alle deres tilsynsbeføjelser i henhold til denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest (XXX).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

»45. ESMA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastlæggelse af minimumsindholdet af de i stk. ~~34~~ omhandlede samarbejdsaftaler, således at det sikres, at de kompetente myndigheder og ESMA kan udøve alle deres tilsynsbeføjelser i henhold til denne forordning.

ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest (XXX).

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Begrundelse:

Dette er en ændring som konsekvens af indsættelsen af den nye artikel 20, stk. 2.

Ændringsforslag 14

Artikel 21, stk. 1 og 2

»1. ESMA registrerer de administratorer, der har meddelt deres accept, jf. artikel 20, stk. 1, litra c). Registret skal være offentligt tilgængeligt på ESMA's websted og skal indeholde oplysninger om de benchmarks, som de relevante administratorer har tilladelse til at levere, og oplysninger om de tilsynsansvarlige kompetente myndigheder i de pågældende tredjelande.

2. ESMA trækker registreringen af en administrator, jf. stk. 1, i registret, jf. stk. 1, tilbage, hvis:

- a) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at vurdere, at administratoren handler på en måde, der er klart til skade for investorerne interesser eller markedernes ordentlige funktion
- b) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at administratoren har begået en alvorlig overtrædelse af den nationale lovgivning eller andre bestemmelser i tredjelandet, som den er underlagt, og på grundlag af hvilke Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 20, stk. 2.«

»1. ESMA registrerer de administratorer, der har meddelt deres accept, jf. artikel 20, stk. 1, litra c) **og artikel 20, stk. 2, litra c)**. Registret skal være offentligt tilgængeligt på ESMA's websted og skal indeholde oplysninger om de benchmarks, som de relevante administratorer har tilladelse til at levere, og oplysninger om de tilsynsansvarlige kompetente myndigheder i de pågældende tredjelande.

2. ESMA trækker registreringen af en administrator, jf. stk. 1, i **det relevante register** registret, jf. stk. 1, tilbage, hvis:

- a) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at vurdere, at administratoren handler på en måde, der er klart til skade for investorerne interesser eller markedernes ordentlige funktion
- b) ESMA har velunderbyggede grunde baseret på dokumenteret bevismateriale til at antage, at administratoren har begået en alvorlig overtrædelse af den nationale lovgivning eller andre bestemmelser i tredjelandet, som den er underlagt, og på grundlag af hvilke Kommissionen har vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 20, stk. ~~2~~, **litra a), eller artikel 20, stk. 3.**«

Tekst foreslået af Kommissionen

Ændringer foreslået af ECB (*)

Begrundelse:

Funktionen som den enhed, der registrerer administratorer af kritiske benchmarks fra tredjelande, som i vid udstrækning anvendes i Unionen, og som er omfattet af den lettere ordning i henhold til artikel 20, stk. 1, bør også varetages af ESMA på vegne af Kommissionen.

Ændringsforslag 15

Artikel 29, stk. 1

»1. For administratorer og tilsynsbelagte stillere udpeger hver medlemsstat den relevante kompetente myndighed, der skal være ansvarlig for at gennemføre de i denne forordning fastsatte opgaver, og giver Kommissionen og ESMA meddelelse herom.«

»1. For administratorer og tilsynsbelagte stillere udpeger hver medlemsstat den relevante kompetente **nationale** myndighed, der skal være ansvarlig for at gennemføre de i denne forordning fastsatte opgaver, og giver Kommissionen og ESMA meddelelse herom.«

Begrundelse:

For at fjerne enhver mulig tvivl om, at ansvaret for tilsyn med den finansielle forretningsdrift i institutter, som er omfattet af den fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM), forbliver hos de kompetente nationale myndigheder, bør det præciseres, at den udpegede kompetente myndighed skal være en kompetent national myndighed.

Selv om ESCB-medlemmerne i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), er udelukket fra anvendelsesområdet for forordningsforslaget, forstår ECB, at medlemsstaternes kompetence til at udpege deres centralbank som den kompetente nationale myndighed er uberørt af en sådan udelukkelse, da udelukkelsen vedrører de aktiviteter, som er anført under artikel 2, stk. 1, og som er yderligere defineret i forordningsforslaget.

Ændringsforslag 16

Artikel 40

»Senest den 1. juli 2018 gennemgår Kommissionen denne forordning og rapporterer om den til Europa-Parlamentet og Rådet, særlig om:

- a) funktionen og effektiviteten af det kritiske benchmark og den obligatoriske deltagelse i henhold til artikel 13 og 14 og definitionen af et kritisk benchmark i artikel 3
- b) effektiviteten af tilsynsordningen i afsnit VI og kollegierne i henhold til artikel 34 og egnetheden af tilsyn med visse benchmarks foretaget af et EU-organ
- c) værdien af egnethedskravet i henhold til artikel 18.«

»1. Senest den 1. juli 2018 gennemgår Kommissionen denne forordning og rapporterer om den til Europa-Parlamentet og Rådet, særlig om:

- a) funktionen og effektiviteten af det kritiske benchmark og den obligatoriske deltagelse i henhold til artikel 13 og 14 og definitionen af et kritisk benchmark i artikel 3
- b) effektiviteten af tilsynsordningen i afsnit VI og kollegierne i henhold til artikel 34 og egnetheden af tilsyn med visse benchmarks foretaget af et EU-organ
- c) værdien af egnethedskravet i henhold til artikel 18.

2. Endvidere undersøger Kommissionen en gang årligt funktionen og effektiviteten af den midlertidige ækvivalensordning i henhold til artikel 20, stk. 1, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet. I den forbindelse kan Kommissionen give ESMA mandat til at udarbejde en sådan rapport. Den første rapport skal aflægges på den (første årsdag for denne forordnings ikrafttrædelse — dd/mm/2015).«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Begrundelse:

I lyset af den foreslåede »lettere« ækvivalensordning for administratører i tredjelands benchmarks, der i vid udstrækning anvendes i Unionen, med en midlertidig periode på tre år (jf. den nye artikel 20, stk. 1), bør Kommissionen jævnligt gennemgå, hvorledes ordningen fungerer, og hvorledes udviklingen af retlige og tilsynsmæssige rammer i de tredjelands, hvor administratører af sådanne benchmarks er etableret, forløber, og aflægge rapport herom. Kommissionen bør give ESMA mandat til at udføre sådanne undersøgelser på sine vegne.

Ændringsforslag 17

Artikel 41

»Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
Den anvendes fra den (12 måneder efter ikrafttrædelsen).
Artikel 13, stk. 1, og artikel 34 anvendes dog fra den (seks måneder efter ikrafttrædelsen).«

»Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
Den anvendes fra den (12 måneder efter ikrafttrædelsen),
med undtagelse af følgende bestemmelser:
Artikel 13, stk. 1, og artikel 34 anvendes ~~dog~~ fra den (seks måneder efter ikrafttrædelsen).
Artikel 20, stk. 3, og 4, anvendes fra den (36 måneder efter ikrafttrædelsen).«

Begrundelse:

Det foreslås at udskyde anvendelsen af den fulde ækvivalensordning på benchmarks fra tredjelandsadministratører, som anvendes i vid udstrækning i Unionen, med tre år af hensyn til den finansielle stabilitet, hvilket vil give lande uden for Unionen tid til at indføre en tilsynsmæssig ramme, der svarer til den tilsynsmæssige ramme, der er fastsat i forordningsforslaget.

Ændringsforslag 18

Stk. 1 i Afsnit D i Bilag I

»1. Den adfærdskodeks, der oprettes i medfør af artikel 9, skal mindst omfatte følgende:

a) de krav, der er nødvendige for at sikre, at inputdata leveres i overensstemmelse med artikel 7 og 8; hvem der må bidrage med inputdata til administratoren og procedurer for evalueringen af identiteten af en stiller og indberettere samt godkendelsen af sådanne indberettere

b) retningslinjer, der skal sikre, at stillere leverer alle relevante inputdata

c) de systemer og kontrolforanstaltninger, som stilleren skal oprette, herunder:

- procedurer for indberetning af inputdata, herunder krav om, at stilleren skal angive, om inputdataene er transaktionsdata, og om inputdataene er i overensstemmelse med administratorens krav
- retningslinjer for anvendelsen af skøn i forbindelse med levering af inputdata
- eventuelt krav om validering af inputdata, inden de leveres til administratoren
- retningslinjer for opbevaring af optegnelser
- krav vedrørende indberetning af mistænkelige inputdata
- krav til konfliktstyring.«

»1. Den adfærdskodeks, der oprettes i medfør af artikel 9, skal mindst omfatte følgende:

[...]

og

d) de nødprocedurer, som benchmarkadministratoren skal følge i tilfælde af, at benchmarket pludselig afbrydes, for at gøre benchmarket mere robust og fremme gennemsigtigheden over for slutbrugerne.«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Begrundelse:

En definition af de nødprocedurer, som benchmarkadministratoren skal følge, vil gøre benchmarket mere robust, fremme gennemsigtigheden over for markedsdeltagerne og gøre en overgang til et substituerende benchmark lettere i en nødsituation.

Ændringsforslag 19

Stk. 4, litra a), tredje led, i Bilag II

<p>»4. For så vidt angår artikel 7, stk. 1, litra a), forstås ved transaktionsdata:</p> <p>a) en stillers transaktioner, der opfylder kravene til inputdata i adfærdskodeksen, på:</p> <ul style="list-style-type: none"> — det usikrede interbankdepositmarked — andre usikrede depositmarkeder, herunder indlånsbeviser og commercial papers — andre relaterede markeder for OIS (overnight index swaps), tilbagekøbsaftaler, valutaterminforretninger, rentefutures og -optioner og centralbankers operationer.« 	<p>»4. For så vidt angår artikel 7, stk. 1, litra a), forstås ved transaktionsdata:</p> <p>a) en stillers transaktioner, der opfylder kravene til inputdata i adfærdskodeksen, på:</p> <ul style="list-style-type: none"> — det usikrede interbankdepositmarked — andre usikrede depositmarkeder, herunder indlånsbeviser og commercial papers — andre relaterede markeder såsom for OIS (overnight index swaps), tilbagekøbsaftaler, valutaterminforretninger, og rentefutures og -optioner og centralbankers operationer.«
--	--

Begrundelse:

Begrebet »centralbankoperationer« er ikke defineret, hvorfor dets anvendelsesområde ikke er klart. Data over transaktioner mellem centralbanker og panelmedlemmer inden for rammerne af de pengepolitiske operationer bør ikke anvendes af stillerne som bidrag til fastsættelsen af et benchmark, da videregivelsen af sådanne data kan kompromittere centralbankernes mulighed for at føre en effektiv pengepolitik. Endvidere kan brug af data, der vedrører sådanne operationer, bevirke, at modparterne får utilstrækkelige incitamenter til at deltage i de pengepolitiske operationer og derved hindre en korrekt gennemførelse af pengepolitikken. Hvad angår centralbankernes investering af egne midler, er volumen heraf lille set i forhold til de pengepolitiske operationer, og disse operationer er således en mindre betydelig datakilde på kapitalmarkedet for finansiering.

Ændringsforslag 20

Artikel 6 i Bilag II

<p>»Gennemsigtighed af inputdata</p> <p>6. Hvis inputdata er estimer, skal administratoren offentliggøre disse inputdata senest tre måneder efter deres levering. I andre tilfælde skal inputdata offentliggøres i overensstemmelse med artikel 16.«</p>	<p>Gennemsigtighed af inputdata</p> <p>6. Hvis inputdata er estimer, skal administratoren offentliggøre disse inputdata senest tre måneder efter deres levering. I andre tilfælde skal inputdata offentliggøres i overensstemmelse med artikel 16.</p>
---	--

Begrundelse:

Som følge af forslaget om at fjerne administratorernes pligt til at offentliggøre inputdata — jf. ændringsforslag 7 — er dette stykke overflødigt. Endvidere er der ingen klar begrundelse for at behandle inputdata, der er estimer, anderledes end inputdata, der er transaktionsdata, for så vidt angår forsinkelsen i datoen for offentliggørelse.

(1) Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at en ny ordlyd indsættes. Gennemstreget skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at teksten udgår.